

მუშა

1 წ.	6 თ.	3 თ.	1 თ.
მ.	მ.	მ.	მ.
5	2 50	1 25	— 50
6	3 —	1 50	— 60
10	5 —	3 —	1 —

სეფასტაპოლში შეიარაღებულნი ხანჯლებით
შეიჭრნენ სამხედრო საზღვაო კანცელარიაში გაი-
ტაცეს საქმეები ნოემბრის არეულობის შესახებ
და მიიმალნენ.

რედაქცია ღია (უქმებს გარდა) დილის 10 — ს. 2 ს.; საღამოს 5 ს. 7 საათ. ადრესი: თაგ.-მანუაურობის სახლი, სასახლის ქუჩა, № 117.

№ 40

ოთხშაბათი, 26 ივლისი, 1906 წ. თბილისი

№ 40

მომხრებთ თეორიულ
მომხრებთ (თბილისში და თბილისის
გარეშე) შემოიტანონ ხედილი ფული,
წინააღმდეგ შემთხვევაში იძულებულ
იქნებიან შეეჩერონ გზების
გზავნა.

გლეხის რედაქცია

გადავიდა სოლოლაკი განთავის
ქუჩაზე სახლი გურგენიძისა № 8
ქალაქის საბჭოს მსხლობლად.

უშუალოდ ჩვენ ავტორებს პრო-
ვინციებში, რომ დაუყოვნებ-
ლივ გამოვიგზავნოთ ანგარიში წინა-
ნდელი ნომრებისა და დროზე მო-
გვადგონოთ მისი ხედილი ფული, წი-
ნამდებდგ შემთხვევაში იძულებული
იქნებიან შეეწყვიტონ თქვენთან გა-
ზეთის გზავნა.

„დუმა- რევოლუციონური როლი ითამაშა“

(გაგრძელება *)

მაგრამ, როგორც წინადაც ვამბო-
დით, ჩვენი იმედი ის არის, რომ
რევოლუცია ტაბრიდის სასახლეში
არ არის, მოქმედება სხვა მხრიდან
უნდა მოვიდეს, — ხალხიდან. გლე-
ხებს თუმცა დიდი იმედი ჰქონდათ
„დუმისა“, თუმცა რეაქციამ და ამ
იმედს იგინი ერთხანს დააძინა,
მაგრამ „დუმი“ პანლურამდე დი-
წყეს მათ მოქმედება. მაგალი რუ-
სეთი ცეცხლის აღში წარგზავნი-
ლი, იწვის შემთხვევაში ეკონომი-
კი და ნაღვრდებიან მამულები.
საქართველო უკვე პირველად
განვლილ ეს ფაზა რევოლუციისა,
რუსეთში უფრო გვიან დიწყო-
ბლა კი, როცა გლეხებს ეს იმე-
დი დაეკარგათ, — „დუმი“ იმე-
დი, — „დუმიდამ“ მოსული იქი-
დისა და თავისუფლებისა, — მათ
ერთად ერთი იმედი: და დარჩენილი, —
იმედი თავიანთი ძალადონისა, იმე-
დი თავიანთი თავისა, თავის საკუ-

თარი ინსტიტუტისა, — და ეს არის
ნამდვილი წყარო რევოლუციისა,
ნამდვილი მამოძრავებელი ძალა
აღმდგომელ ხალხისა. რა იქნებო-
და, რომ დუმი არ მიეცა პირ-
ველად მათი ყურადღება, რომ პირ-
ვითაც მასზედ არ დაეხარჯათ
იმდენი დრო, ენერგია და მოქმე-
დება, რომ მთავრობისთვის არ დაე-
ცლიათ „დუმის მიერ“ ცოტათი
დაწინაგრებული დროით სარგებლო-
ბა და ისე გამართვა თავისი საზო-
გადოებრივი მუშაობისა? რა იქნებოდა
რომ „დუმი“ დათმობა მხოლოდ
დათმობად მიეღო ყველას და შეს-
დგომოდენ უფრო მეტის ენერგიით
რევოლუციის განგრძობას? — მეტი
მომზადება და წინ წაწევა რევო-
ლუციისა, მეტი იმედი ჯარისა,
მეტი იარაღი მებრძოლ რევო-
ლუციონერთათვის, რომ სხვა
კარზედ მომდარე მომემდინეს უფრო
გამზადებული, უფრო გმირულად
შეეგეგდოდა, — არა რა იქნებოდა.
მაშინ რევოლუციის გრადი მთელ
რუსეთში, მისი საყოველთაო წარ-
დგენა უფრო საშინელი და განმან-
დაურებელი იქნებოდა და შეიძლე-
ბა მოეგრება, რომელიც ვერ მოა-
სწრობდა მაგრად დახვედრას, სამუ-
დამოდ მიეცემოდა, დამარცხების
მწარე გოდებას. ესეა კი! — ესეა
ვინ იცის რა მოგვედის. ბრძოლა
აუცილებელია, მაგრამ მისი შედე-
გი კი ძლიერ არა-მანუაურობებელია
რევოლუციისათვის. ჩემი პირადი
ფიქრით კი ეს მეორე აქტი რუსე-
თის რევოლუციისა საშინელი და-
მარცხებით უნდა გათავდეს, აგრეთ-
ვე პირველ რეაქციის, მეორე რუ-
სო საშინელი და გულის შემზარ-
ვი რეაქცია უნდა მოჰყვეს. აუტი-
რებელი იყო რევოლუციის მეო-
რე აქტის დაწყება, ისე, როგორც
აუცილებელი იყო მისი პირველი
აქტი. როგორც აქ არ ეციოდით
პირველი აქტის დაწყება, მოუზა-
დებლად შეეხდით მას და დამარ-
ცხდით დიდი ბრძოლის შემდეგ,
ისე მეორე აქტის დასაწყისიც ვერ
ვიანგაზრდეთ, ვერ მოგვეხადეთ მის-
თვის პირიქით, ანტრაქტის დროს
„დუმი“ კომედია ითამაშა მთავ-
რობამ უმთავრესი მომხმედი პი-
რის, — ხალხის დასაძინებლად, და

მოეზადა რა თვითონ, უცბად ახა-
და ფარდა და ჩვენდა სავალაოდ
მეორე აქტისათვისაც, მოუზადე-
ბელნი გაიხედებოდა; ჩვენ უიარა-
ლონი ვართ, როდესაც მთავრობა
ბრძოლაში გვიწევს, ზარბაზნე-
ბით და პულეზიოტებით შეიარა-
ღებული! და ვინ იცის, კიდევ რის
ჩადენა შეეძლო მთავრობას ამ ან-
ტრაქტის დროს. განვიმგორებთ კი-
დევ და ყოველთვის, რომ რუსეთის
დიდი რევოლუცია მარტო რუსე-
თის სახელმწიფოს ტერიტორიით
არ შემოიფარგლება. მას დიდი ას
პარტნი ექნება. მას ინტერნაციონა-
ლური მნიშვნელობა ექნება და ინ-
ტერნაციონალურ ხასიათს მიიღეს
იგი, რადგანაც მე-XX საუკუნეში
ხალხთა ბედ იბნა, ხალხთა მოქ-
მედებანი ძლიერ რთულად და მჭი-
დროდ არიან გადახმულნი და შე-
კავშირებულნი, მიუხედავად ხელო-
ვნურ საზღვართა. ამიტომ, დავი-
ჯეროთ რომ რუსეთის რეაქციის
ორგანიზაციაში და მომზადებაში
ცეროპის ბურჟუაზიას არ მიუღია
მონაწილეობა? ძნელი დასაჯერებე-
ლია ეს, მაგრამ ჯერჯერობით და-
ნამდვილებით არაფერი შეგვიძლია
ვისტკავთ, რადგანაც საყოველთაო
ევროპის პოლიტიკის პარიზონტ-
ზედ ამის უტყუარი ნაშთები არა
სიანს. დანამდვილებით მხოლოდ ის
შეგვიძლია ვსთქვათ ჯერ-ჯერობით,
რომ წითელი აჩრდილი სოციალუ-
რი რევოლუციისა ისევ აღმოჩნდა
და აღიშრათ ევროპის ბურჟუაზი-
ისა და სახელმწიფოთა წინაშე, და
ეს საშინელი აჩრდილი ესეა რუსე-
თში „ლიბარტა“, — მისი დასავლეთი-
საკენ მსვლელობაც ადვილი წარ-
მოსადგენია.

ამიტომაც იყო, რომ ევროპაც
დიდის გაფაციცებით აღიქმებდა
თვალ-ყურს „დუმისა“, სარგებლობ-
და მისი მშვიდობიანი როლითა და
შეიძლება რუსეთს ხელს უწყობდა
რეაქციის მოწყობაში, რომ ამითი
საერთაშორისო რეაქცია მოეწყუ-
რებოდა კვლავ დაეყენებინა ამ სა-
ყოველთაო რეაქციის მოთავედ.
ამ მხრივაც დუმი რევოლუცი-
ონური კი არა, რეაქციონური, და-
მაძინებელი როლი ითამაშა.

მაშ რა ექნათ? რა ექნათ, რო-
დესაც მთავრობამ გვაჯობა, როდესაც
რეაქციამ აქაც მოიგო დრო, და შეიძლება
ბრძოლაში მოიგოს, თუ ბრძოლაში
გავეყვითნეთ? — პასუხი
ჩვენი ერთი, ესეა იგივეა, რომ
გორკი ყოველთვის: ჩვენ ვიცით რომ
ესეა მთავრობა მომზადებულია და
მას ჯარი საკმარა ჰყავს და საი-
მედოც, რომ დაგვაშრებოს. ვეცა-
დით, ძალას საკმარისი ძალა დაუ-
ყენოთ წინ. აწი მანც ნუღარაფე-
რი დავაძინებს, ნუღარ გავგეცა-
ცებს „დუბუტრაცია“ და სარჩე-
ვო „კენკობია“, რომლის მომზადე-
ბასაც შეიძლება აქედანვე შეუდგენ
ჩვენი ბრძენი, პოლიტიკით აღსავსე
პარტიები და 20 თებერვალმდის
1907 წ. „კარგი ნიადაგი“ მოიზა-
დონ. ვეცადით, — რაც შეიძლება
მეტი ფიზიკური ენერგია შევავრო-
ვით ჩვენ ხელში, მეტი მეომარი,
მეტი მხენი, შეიარაღებული მებრძო-
ლი რევოლუციონერი, მეტი მჭი-
დრო ორგანიზაციები ბრძოლისა,
მთელი არმია ჩვენი მხრითაც, —
აგრეთვე დაუძინებელი პრაზაგანდა
ჯარში და მათი ნამდვილი რევო-
ლუციონური გაწრთვება, — ყოველ-
გვარი რევოლუციონურ ტრაპაზო-
ბის უარყოფა და მუდმივი „პირ-
დაპირი მოქმედება“ — და ყოველივე
ეს ვიქონიოთ შემდეგი რევოლუ-
ციონური მომენტისათვის, — გამარ-
ჯება და მომავალი ჩვენი.

მეტყვიან: — განა ჩვენ ხელთ არის
რევოლუცია, განა ხალხი მომზა-
დებას დავიკდის, რომ მეგრე ვიბრ-
ძოლოთ. მაგრამ ჩვენი პასუხი ამა-
ზედაც იგივეა, — ხალხმა თუ მიიღო
ბრძოლა — მამუ-ესეა ვიხმაროთ
შესაძლებელი ნაწილი იმ საუ-
ალებათა, რომელნიც ესეა ჩა-
მოეთვალეთ, რომ ჩვენი დამარ-
ცხება ჩვენი მტრის მხოლოდ პირ-
ველ გამოჯგუებას ნიშნავდეს.
ფრთხილად! ჩვენ დამარცხება მო-
გველის ამდენი ხნის ძილის შემდეგ;
მთავრობამ „დუმი“ მოგვაცაყუა, მი-
თი ავიგინათ თვლი, ესეა უცბად ახა-
და ფარდა და თავისი განზრახვა
უსრცხლად დაგვანახა; ესეა მან
მოუზადებლობის მახეში ჩაგვიყრა,
თვითონ ჩვენ ძილში მომზადებულ-
მა, რა გამოვიდებოდა უკვე ხელ-

*) იხილეთ მუშა ნომერი 39.

ახლა ამოპოკრებულ ხალხს მეორე საშინელი გაკვეთილი მოეცა და მარცხებისა!

ფრთხილად, ხალხო! ეცადე რომ, თუ მაინც და მაინც არ შეგძლია ბრძოლა ზიილად, დამარცხებით მაინც დიადი იყო!

ფრთხილად, პარტიზო! ამ დამარცხების პასუხის მგებელნი ძლიერ ბევრი მხრით ჩვენც ეიქმნებით! მაშ გამოვიდეთ მაქსიმუმი ჩვენი რევოლუციური ენერგიისა, თუ ბრძოლა აუცილებელია!

ფრთხილად დეშე! შენ შენდა შეუდგებოდა რეაქციონერი, დამაძინებელი როლი ითამაშე, და პირდაპირ საბრძოლველად ხალხის გამოწვევის უფლება არც კი გაქვს, რადგანაც შენ ალექსანდრე ვერ აღასრულე.—ხმელის ძალებით გამოვიდეთ მოლოდინს დარბაზიდანო,—ხალხს კი უნებლიედ დამარცხება მოუშვად!

მაგრამ, საუბედროდ, ბრძოლა მაინც აუცილებელია, რაც განდაუნდა გაფრთხილდეთ; ეს სიფრთხილე გვიანია, რევოლუციის მეორე აქტი დაიწყო, და ჩვენც ძალა-უნებურად უნდა ჩავებათ ამ საშინელ ისტორიის ტრაგედიაში, თუმცა თანხერგავ ვიცოდეთ რომ დამარცხება მოგველის.

მაგრამ რევოლუცია განა მართლად აქტისაგან შესდგება?

არა, იგ-მრავალი აქტოვანია, და ვინ იცის როგორ დატრიალდებოდნენ შემდეგი მოქმედებანი. მხოლოდ აწი მაინც არის საჭირო მეტა წინადადება, მეტი შიშის შეკრუტულობა, მეტად აკვირება იმ პარპაზთა, რომელთა შიშაც რევოლუცია ხდება, და პირდაპირ დაყენება კითხვისა: რა ენერგიას ხმ რაზმს მთავრობა რევოლუციის წინააღმდეგ, და როგორი ენერგია გვჭირდება ჩვენ დასაშობად და რევოლუციის ლოლიერათ ბოლომდის მისაყვანად? ფრაზების რაზმის მთავრობა, სჯობს რევოლუციონერმა პარტიზმა პირდაპირ გამოაკვირონ ეს ადვილად გამოსარკვევი გამოცანა და შეუდგენ საჭირო ძალის შეკრებას, რომ ამ საშინელი კოშმარისგან მაინც განთავისუფლდეს რუსეთი, როგორც არის თვითშეკრებლობა და მისი გახრწნილი დაწესებულებანი. სხვა კითხვათა გადაწყვეტას კი რევოლუციის შემდეგი განვითარება იკისრებს.

Baton.

ახალი ამბავი

24 ივლისს, თუშნაოვის ქუჩაზე გორაკდოვის ბინაზე, როცა გორაკდოვი სამსახურში ყოფილა, მისულა 16—17 წლის ყმაწვილი კაცი,

მიუტანია პარკით ხილი გორაკდოვის კლასათვის და უთქვამს, რომ ქაჩმა ხილი გამოგიზავანა და გთხოვს რევოლუციის გაუზავნო. ქალს რევოლუციის თავედ წაუღია და წასულა. როცა კარებში გასულა, ყმაწვილ კაცს გამოუვლუჯია ქალისათვის ხელიდან რევოლუციის და გაქურდულა.

— თბილისის პოლიციისტირის თანამდებობის აღმასრულებელს შემდეგი შინაარსის განკარგულება მოუხდენია: ამ ბოლო ხანებში რადგან პოლიციელთა ფარგლებში ბოლომოქმედება გავრცელდა, ამისათვის პოლიციისტირის პოლიციელთა წინააღმდეგის აღმგეს რომ სურათებიანი მოწმობები იქონიონ თავის პიროვნებაზე. სადაც ნაპყვინთა უნდა იქნეს იარაღის ნაპყვინთა. ასეთი მოწმობები უნდა წარუდგინონ მცხოვრებთა გახრწკის დროს, თუ კი ვისმეს ეჭვი ექნება იმათ პიროვნებაზე.

— 26 ივლისს, ქალაქის გამგეობის წევრები, ხმ-ხმები და ტუჩიკოსები დათავიერებენ ახლათ გაკეთებულ წყლის საწურებს.

— 24 ივლისს, 5 საათზე ეილაც უტანობი კაცი მისულა ხოჯაფარხოვის და მისსურამის მღაზიაში და ფედერალისტების სახლით მოუთხოვია 500 მ. როცა მოუთხოვიათ მისთვის სახლი, მას რაღაც ქაღალდის, რომ არსებობს პირველი მიზეზი ყოველივე მოძრაობისა.

მისი აზრით არა თუ არსებობს პირველი მიზეზი, არამედ, შეუძლებელია დაუსრულებლობა მიზეზების რიგისა.

პირველი მოძრაიევეთა თვით უძრავია და აგვარი მისი თვისება აიხსნება თვით ჩვენი მოძრაობით, რადგან ჩვენ საუკეთესო ნიშნუში ვართ ამგვარი მოძრაობისა: როგორც ვეღური აღმართი, ისე არისტოტელის თავის თავს აღარებს ვარგულ მოქმედს, მისთვის ღმერთი ისე მოქმედებს, როგორც კაცი. მასთანვე ყველაფერს თავისი მიზანი აქვს და ყველაფერს ეს მიზანი არის ღმერთი, რომელიც აზრის აზრია, უზენაესი სიკეთე, რომელიც თავის უმოძრაობიდან ამოუტყულებლად იზრდავს ყველაფერს. რადგან ამგვარად ღმერთი თვით უძრავია, მაგრამ თავისი უსამზღვრო მშვენიერებით იზრდავს ყველაფერს, ამიტომ ყველაფერი, ამ უსამზღვროდსრული სიკეთის სიკეთე მისწრაფების და რადგან ღმერთი, როგორც აზრის აზრი სრული სიკეთეა, რომელიც არ შედის არავითარ მოძრაობაში და სდგას მსოფლიოს გარეშე, მიუწვდენელია, ამიტომ ყველაფერი მისკენ მისწრაფებით დაუსრულებელ პრაგრესშია. ამგვარი ღმერთი პირველი მიზეზიც არის და სამიზნო მიზეზიც. Causa causalis და causa finalis არისტოტელმა გააერთიანა

ლდი უზენაესია, რომელმაც შეიღვიწა წარწერის ბეჭედი ყოფილა დასმული: „товарищество оренъ“, ვარგებს იქვე შეუტანათ ფულის მოზოზონების პიროვნებაზე და შეუპყროთ. შეპყრობის თავს მართლებს დაუწყა და უზენაესია ერთ ყოველ სტუდენტ ცოცხალი. ვზე რომელსაც იგი ფულის სათხილავი გაუვზავნა.

— 24 ივლისს, 4 საათზე გზაჩაქის ჯარმა და პოლიცია „სამართლის“ რედაქცია და ახლო მახლობლები სახლები, სახეფათო ვერა აღმოაჩინეს რა, მხოლოდ ერთს სახლში შეპყრეს სახი კაცი რომელთაგან ერთი ბათუმთან გამოქცეული სალდათი აღმოჩნდა.

— როგორც ლოზანიდან „შპ-მას“ ატყობინებენ იქ გარდაცოლილა სტუდენტ სპონ მკელაია. ანსვენებული აზნაავებს იქვე დაუსაფლავეთათ.

— როგორც თელავიდან ვწყვარ, იქ 22 მკათათეს მძივდ დუქრით სანდო ლაზარიაშვილი (ქედანი), დამკრდონი მიმდულან. მიზეზათ სახელმწიფო ლიზარიაშვილის საზოგადოებისათვის მავნებელ მოქმედებას.

— 24 ივლისს, ღამის 2 საათზე ვერსალის სასტუმროში მისულა ეილაც უტანობი კაცი და დაურეკა

ღმერთის მცნებაში (?) ადამიანს მიზანი აქვს, ადამიანი მოქმედია ადამიანი ერთია, მაშასადამე მისი მიზნი და მოქმედება ადამიანის გონებაში შეერთებული არაა. ანგვარია არისტოტელის მსჯელობაც, ადამიანის მსგავსია მისი ღმერთიც.

გერაგლების ფილოსოფიურ სკოლს ალექსანდრიაში სათავეში უღვა ფილონი, ეს გერაგლების პლატონის ფილონი უახლოვდებოდა პლატონს ისე, რომ მის დასახსიათბლოდ ამბობდნენ: aut Philo platonizat, out Plato philonizat, ა. ი. ან ფილონი პლატონობს, ან პლატონი ფილონობს. ფილონის ფილოსოფია ბიბლიის, აღმოსავლეთის მოძღვრებების და საბერძნეთის ფილოსოფიების ნარევი. ის პლატონის წინამორბედი იყო და ითვლება ეკლესიის მამებს მამად. პლატონი უცვლელად ლაპარაკობს სამებაზე და ემანაციაზე, იმან შექმნა ქრისტიანობა იმით რომ თითქმის ყველაფერი, რაც მიღებულია ქრისტიანულ სარწმუნოებას საფუძველად, ფილონის მეტაფიზიკური ტერმინის ნაყოფია. ის უცვლელად ლაპარაკობს სამებაზე, რომელიც შედგება მამისაგან, სიტყვისაგან და სული წმინდისაგან; ის უცვლელად აღნიშნავს რწმუნებას, სათნოებას, ცხოვრებას, კეთილკერს ერთობას, ეკლესიის და პაპის უზენაესობას, ერთი სიტყვით მან შეიმუშავა ქრისტიანობის შენობის გეგმა, რომელმაც შემ-

ფილოსოფია

ზეიციური მთავრობა და მისი კანონმდებლობა.

(გაგრძელება *).

პლატონის აზრით ღმერთი განსაზღვრავს არ ექვემდებარება და მასადავამე ყველა ლოლიკურ დამტკიცების ზეგით სდგას, მაგრამ პლატონი მაინც ცდილობს გააუმჯობესოს ანაკსაგორის და სოკრატის არგუმენტაცია. პლატონის აზრით „როდესაც ერთი საგანი წარმოშობს ცელილებს მეორეში, მეორე მესამეში და სხვა ნუ-თუ შესაძლებელია თქვას, რომ ის შეადგენს ამ საგნებისთვის პირველ მოძრაიეველს? როგორ შეიძლება, რომ ის რაც სხვისით მოძრაობს, იყოს ცელილების პრიციპი? მისი აზრით ეს შეუძლებელია და ნამდვილი მოძრაიეველია მხოლოდ ის რაც თავის თავად მოძრაობს. ამგვარი თვისთავედ მოძრაიე მისი აზრით სულია, „სუბსტანცია, რომელსაც აქვს თვისებები თვით იმობროს“. ამიტომ სული სხეულზე ნაადრეგია და მსოფლიო განცხობელებულია სულით რომელიც მანვე ნაადრეგია და ამოძრავებს მას. ეს თვით-მოძრაიეველი სული არის ღმერთი არა საყვებით არამედ ნაწი-

ლად. ამ თვით მოძრაიე მოძრაიეველი ზეგით სდგან უძრავი იდეა. მეორე მხრით პლატონი ამბობს: „თუ მართალია, რომ ცის და ყველა კიურ მნათობთა მოძრაობა არსებითად მსგავსი არაა გონების მოძრაობის, პრიციპების და მსჯელობათა, რომ ორივე შემთხვევაში არსებობს ერთგვარი მოძრაობა, მაშინ აქედან ის დასკვნა გამოდის, რომ ამ სამყაროს მართავს სული, რომელიც აღეს-ლია სიკეთით და მან შექმნა ყოველი და ამგვრებს ყოველს“. ამიტომ, პლატონის აზრით სიკეთე, რომლისკენაც მისწრაფების ყოველი სული, არის კაცობრიობის სულის მიზანი. „სიყვარულის ობიექტი არის ღმერთი“.

ღმერთივე განგება ეკუთვნის იმას, ვინც ზრუნავს ყველაფერზე, მოაწყო ყველაფერი მთელის შესანახათ და სასიკეთით; თვითველი ნაწილი ასრულებს მხოლოდ იმას, რაც მას შეეფერება, ის ფიზიკობს განუწყვეტლად თვითველი ინდივიდუალისთვის და თვით იმის (ინდივიდუალის) უმცირეს მოქმედებებზე და შეაქვს სისრულე თვით პაწაწა წვრილმანებში. ამგვარი პლატონის ღმერთი და მისი გამგება, როგორც არისტოტელის ღმერთი? ისიც ანტროპომორფისტულია. არისტოტელის აზრით ყოველივე მოძრაობა მომდინარეობს მოძრაიეველებისგან და გადაცემა მოძრაიე, მაგრამ აქედან ნუ-თუ არ გამო-

*) იხილეთ იმუშე № 38.

ბარის ხმაზე გამოხლა სას. ბარის პატრონი მ. მარიმანოვი. სათუთსაც უცნაობა რაკე. უსრულია. მირიმანოვის სსლ. უსრული მიიმაღლა.

წერილი მუთაინიდას.

ქუთაისში გამოვიდა ყოველ-
გვითი „შეიკრიკი“ ბ-
რედაქტორობით, გაზეთის
რედაქტორი ეტყობა თავის მოწინავე
სოც.-დემოკრატიულ
მოძრაობებსა. ჩვენ მ. ლალაძის
გვთქვამს, რომ
დემოკრატის ნამდვილ სიმაღლის
სა და ცალმხრივობა არ გამოე-
ყენა, გულ-წრფელად დაიცავს ყო-
ველი სიმაღლით, დავძვოს და
ტყუი ბრძოლა გავეწიოს ყოველი-
უსამართლოებასთვის და ძალ-
მკობასათვის. აგრეთვე ვესურ-
ბით არ წაბაძოს თავის ამხანაგ
„პრისტიანის“, რომელიც ღი-
ხანი ეპარხი ბირეხედ და
და ლანძღვა-გინებას! მაგრამ
იქნის შერჩა თავის ბრწყინვალე
ო, რადიანად განმავალი ხანებია,
რადიანად, განუტევა თავისი
სარეკი სული ბიუროკრატის
რეკტი. ცხონებულს ეგონა, რა-
თითი დღეუწყებ ჩვენებს ჩემს
წინა-დღეუწყებზე და პოპოკაციას
წვე, ამისათვის დამაჯილდოებე-
მაგრამ მოსტყუდა. ჯერ კიდევ

სოცერებაში გამოუცდელმა და გა-
მოცულებულმა ახალგაზრდამ ალბათ
არ იცოდა ბიუროკრატის ხრეკე-
ბი! აჰ, რა გეწყობა! ამისთანა
მარცხი ბევრი მოკლულია და ბევ-
რიც მოკლული ჩვენს სოც.-დემოკრა-
ტებს!

ჩვენ მუშებს ძვირად გავაღებთ
და გავაყრევს მოსწავლე ახალ-
გაზრდობის პროტესტი გაზეთ „მუ-
შისადმი“; ნუ-თუ თქვენ, მომავა-
ლო სოციალისტებო, შედეგშიაც
ასე შეგნებულათ უნდა იმოქმედოთ!
ნუ თუ თქვენ უნდა გახდეთ ჩვენი
ინტერესების დამცველი და ჩაგყა-
როთ ბურჟუაზიულ პარტიების ხე-
ლში, რომ უფრო შეგნებულათ
გვეწოვნ სისხლი! აჰ, და არა! შე-
გნებულა მუშები თქვენ მოქმედო-
ბა; დავძვ-ბს; ჩვენ სარითო ახაფი-
რი გვაქვს ბურჟუაზიულ ინტელი-
გენციასთან! რას მოსწავება თქვე-
ნი აზვარი მოქმედება? ნუ-თუ
თქვენ ფიქრობთ, რომ მომავალი
ისტორია დადგის გვირგვინით შე-
გაკობა ამნაირ ფანატურ მო-
ქმედებისათვის? გიცანით როგორი
დამცველები ბრძანებულხართ მუ-
შების სიბრალეს ევცდებით გან-
ვითავისუფლოთ ჩვენი ამხანაგები,
რომელნიც თქვენ ბრმა იარაღით
გავიხდით! ცხლა-კი ეცნობთ და
ვგრძნობთ: „მონარქია“ რომ დაინ-
გრევა თქვენ დაიჭრით მის ადგლს

დებუტატებთან, მინისტრებთან, გუ-
ბერნატორებთან და სხვებთან. შემ-
დეგ ტკბილის ენით გავგვწყვეთ აგი-
ტაციას, რომ პარლამენტის საშე-
ღებით გვინდა მოგვიპოვოთ სამოთ-
ხე! იმისაც ეხედეთ, რომ თქვენ
ასი წლის პარლამენტებით რა მოუ-
პოვეთ ჩვენს ამხანაგებს, არაფერი
დაპირების მეტი. თქვენ იმ პარლა-
მენტს შესტრფით და გამოვლით
შეგება-ლენინს, რომლის წყალობით
ათი და ასი ათასი მუშა ნაგვის
„სარტორიკით“ სცხოვრობს, რომ
ათი სობით სიშლით იხილება, ათა-
სობით სიცოცხლე იყენება ევროპის
დიდ ქალაქების ქუჩებში. მათ ბუ-
რჟუაზი-ლიბერალები კი ამ დროს
პარლამენტში მუხლი მუხლზე შეკოდ-
გმული ამოდენიან ათასს ღე-
ნულობენ მუშების ნაოფლარს. მაშ
გვჩვენო, ჩვენი მომავალი ბურჟუა-
ზი ინტელიგენტები! ჩვენი ხელით
გლიჯეთ ნარ-ეკალი და თქვენ კი
ინეტრეთ! მაშ, თქვენ რჩევით
გამოვცვალოთ გაზეთ „მუშას“
სახელი? ამას ხომ მხეცი ალიხანო-
ვები და ბაუერებიც არ თხოულო-
ბდნენ! მაშ გავაძევოთ ანარქისტ-
კომუნისტები? გავაძევოთ სოცია-
ლისტ-რევოლუციონერები? ამას
თხოულობს მხოლოდ დახასხებული
ბიუროკრატია ბურჟუაზიასთან ერ-
თად. მაშ, ჩაუვარდეთ ხელში უფ-
რო გამოცდილ ექსპლოატატორებს
და ნელ-ნელა გვეწოვნ სისხლი? ემა
თქვენს განვითარებულ აზრებს?

რ უ ს ე მ ი

როგორც ხმები დადის, სასახე-
რიდან გამოდიან მინისტრები იუს-
ტიციისა შვეიცარიისთვის და სა-
ერო განათლებისა კოფენი.
(რავენსტო)

სახელმწიფო სათათბიროს შენა-
ხეა 73 დღეში დაჯდა 400, 000 მ.
100, 000 მანეთამდე გზის ფულად
მისცეს ყოველ წევრებს სახელმწიფო
სათათბიროსა და 200, 000 მანეთი
დღიურ-ფულად. გუშინდელ დღე-
მის მიიღეს სამკაურო და დღიურ-
ფული 413 წევრმა. (რავენსტო)

სარწმუნოება ნეოპლატონიკების და-
დისიდატ (გამდგარ) უბრძოლეს ნა-
წარმოებია.

ამგვარად ქრისტიანული სარწმუ-
ნობა თავისი ერთი ღმერთით არის
რთული მოვლენა წარმოდგარი
ებრაელების საზოგადოებრივი და
განცხადებით მდგომარეობისაგან და
სარწმუნოების ფილოსოფიისაგან; ყვე-
ლა ამას ზედ დაერთო ებრაელების
საზოგადოებრივი ჩაგვრის კონცე-
ტრაცია. რომელების ბატონობის
ქვეშ; ებრაელების საზოგადოებრივი
და დაგვირგვინი იმყოფება იმყოფება
თქმა სარწმუნოებრივი და სარწმუ-
ნობის ობიექტების კონცენტრაციაში—
მსოფლიო სარწმუნოებაში და ერთ
ყოვლად შემძლე მოწყალე და
დაუბალოვებელ ღმერთში.

ქრისტიანობა უწინარესად არის
პროტესტი აუტანელი სოციალური
მდგომარეობის წინააღმდეგ, ხოლო
ყოვლად უფრო პროტესტი ისე,
როგორც ყოვლად რადიკალური;
რასაკვირვლია ის ამგვარი პრო-
ტესტი მანამდე სანამ მონათა სარ-
წმუნოებას შეადგენს. ის თავისი
უფიცობით პროტესტია არა რომე-
ლიმ მეცნიერების წინააღმდეგ, არა
რომელიმე საზოგადოების, არა რომელიმე
ფილოსოფიის წინააღმდეგ, არამედ
ის ღირს-ბატაკია, დამა-
რულთა სახელით პროტესტია ყოველ
მეცნიერების, ყოველივე საზოგა-
დოების, ყოველივე ფილოსოფიის,

ყოველივე ზნეობის, ყოველივე ხალ-
ხისწინააღმდეგ, ეროვნების წინააღმდეგ,
როგორც დღეს მაგალითად სოც.-
დემოკრატია თავისი დიდალქტატივი
წაქეპ-უ-უჯერებოდა წინააღმდეგია
ყოველივე მეცნიერების გარდა თავის
უეცობისა, თავისი სახელმწი-
ფოებრივი პრინციპით წინააღმდეგია
ყოველი საზოგადოებრივობისა, თავისი
უიღბრესი დიდალქტატივით წი-
ნააღმდეგია ყოველი ფილოსოფიისა
გარდა თავისი ანტიფილოსოფიური
ფილოსოფიისა, წინააღმდეგია ყოველი
ღმერთისა თავისი უტოლისტა-
რისტული თეორიით, ყოველივე ე-
როვნებისა თავისი კოსმოპოლიტიზმით
და არა ინტერნაციონალიზმით (კოს-
მოპოლიტი. სახელმწიფოებრივია და
ინტერნაცი. კი ანტა-სახელმწიფო-
ებარ.)

რომის გაპარჯებულმა რესპუ-
ბლიკამ უანდერძა რომის იმპერიას
სხვა სიკეთესთან ერთად დაძლეულ
და დაპყრობილ ხალხების ღმერთე-
ბი, რის გამო რომის მმართველი
იმპერია წარმოადგენდა სარწმუნო-
ებათა ხალხს, რომელსაგან შემდეგ
წარმოიშვა კონცენტრაციის საშ-
ველებით ერთი ქრისტიანული ღმერ-
თი და ერთი მსოფლიო ქრისტიან-
ული ეკლესია. რომის იმპერიის
ტერიტორიალურმა კონცენტრაციამ
გამოიწვია ჯერ სარწმუნოებრივი
ხალხი და შემდეგ ამ ხალხის კონ-
ცენტრაცია. ყველა ათასგვარი

სარწმუნოებები და ღმერთები აირიერ
ერთმანეთში რომის მმართველი ხე-
ლის წყალობით; სხვა და სხვა ხალ-
ხები, რომლებიც დამოკიდებული
ცხოვრებით ცხოვრობდნენ, შეერთე-
ბულ იქმნენ რომის სკაიეტარს ქვეშ,
გათანაწიერდნენ იყვნენ საერთო
მონობაში ერთი იმპერატორის უფ-
ლების ქვეშ. უწინ, როდესაც თვი-
თეული ხალხი დამოკიდებულად
სცოვრობდა, ხალხისწინააღმდეგ
სარწმუნოებათა ერთი მეორეს შეე-
ფერებოდნენ (религия и народ-
ность совпадали). შემდეგ, რო-
დესაც მეზობელ ხალხების დაშლის
და გაბრწყინებისაგან წარმოიშვა რომე-
ლ ნაციის ზრდა და კონცენტრაცია,
მობდა აგრეთვე ნაციონალური სარ-
წმუნოებათა დაშლა, გახრწნა და
საერთო სარწმუნოების კონცენტრაცია.
მეფეები თან და თან ჰქრებო-
დნენ, პატარა, კერძო ღმერთები
დაპყრობილ ქვეყნებისა ინტეგრირ-
დნენ რომის გაუმძღვრ სახელმწიფოს
მუცელში; მათი მრავალი ტახტ-
ბილდან წარმოიშვა რომის მოფლიო
ტახტი, მათი მეფური უფლები-
დან, რომის იმპერატორის უფლება
და რადგან რელიგიოზური და პო-
ლიტიკური მდგომარეობის და იდე-
ების შორის მუდამ არსებობს კავ-
შირი, ამიტომ მრავალ ღმერთთანო-
ბა ცხადია უნდა შეცვლილიყო
ერთ-ღმერთიანობა.

ალი.

